THEOLOGISCH-PHILOSOPHISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
Österreich (Admont?), 12. bis 13. Jh. Seite 64r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

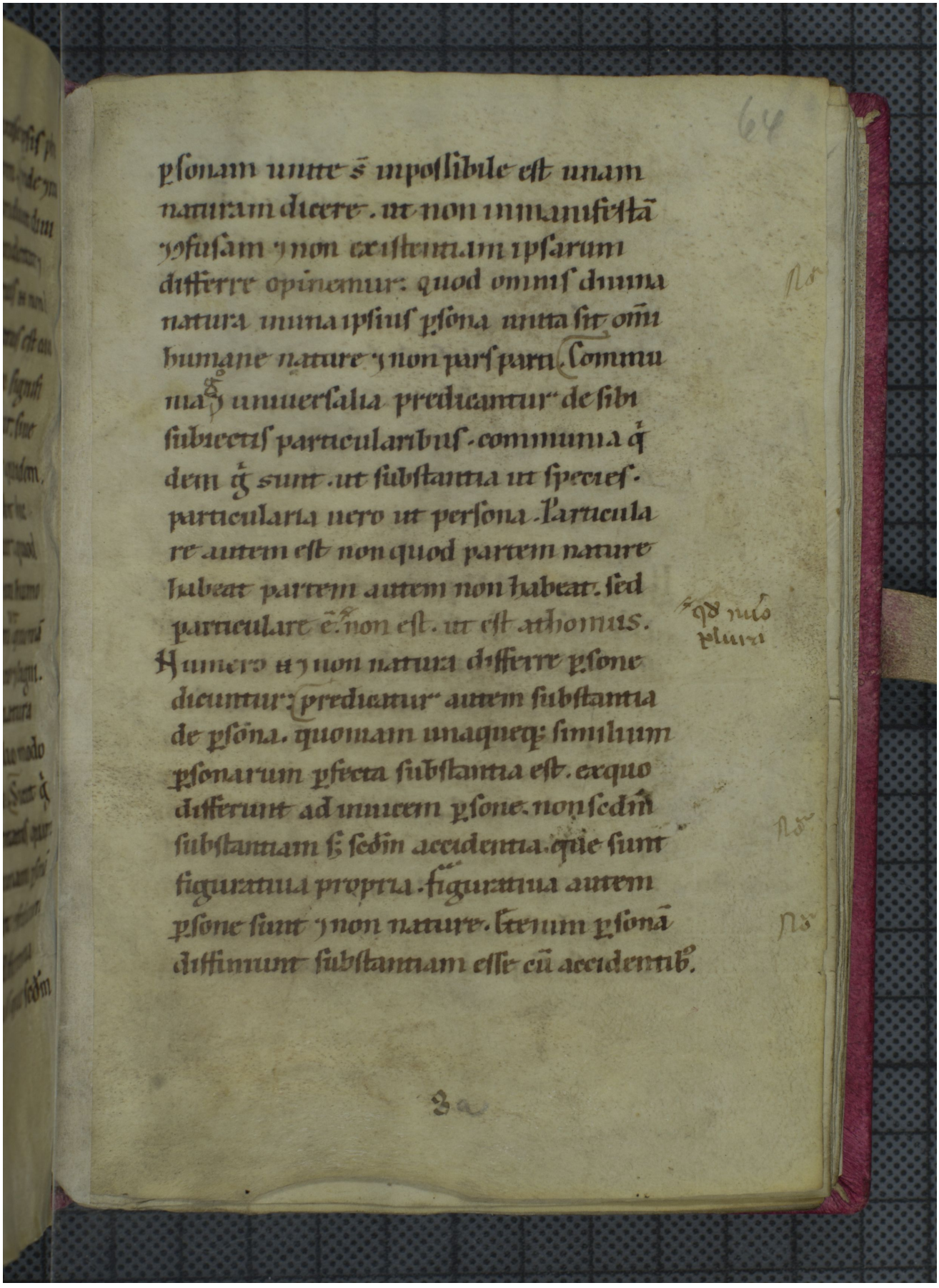

ꝑsonam unite s̄ impossibile est unam
naturam dicere. ut non in manifestā
ꝯfusam ⁊ non existentiam ipsarum
differre opinemur: quod omnis diuina
natura in una ipsius ꝑsona unita sit omī
humane nature ⁊ non pars parti. Commu
nia ꝯ uniuersalia predicantur de sibi
subiectis particularibus. communia q̄
dem ꝯ sunt. ut substantia ut species.
particularia uero ut persona. Particula
re autem est non quod partem nature
habeat partem autem non habeat. sed
particulare ē. non est. ut est athomus.
Numero ⁊ non natura differre ꝑsone
dicuntur: predicatur autem substantia
de ꝑsōna. quoniam unaqueq; similium
ꝑsonarum ꝑfecta substantia est. ex quo
differunt ad inuicem ꝑsone. non scdm̄
substantiam s; scdm̄ accidentia. que sunt
figuratiua propria. figuratiua autem
ꝑsone sunt ⁊ non nature. Etenim ꝑsonā
diffiniunt substantiam esse cū accidentib̄.

qd nūs pluri